

да продава въ робство. Въ нѣкои племена, когато се раждало дѣте, роднинитѣ му се събирали и го оплаквали, като припомняли всички човѣшки нещастия; а когато нѣкой умираше, погребвали го съ радост и ликуване, като казвали, че покойникътъ, освободенъ отъ негодитѣ на земния животъ, се наслаждава съ пълно блаженство. Тоя обичай е запазенъ и до сега въ нѣкои отъ македонскитѣ куцовласи, потомци на старитѣ траки.

Облѣклото на тракитѣ се състояло отъ груба кълчищна риза, украсена съ разни шарки, върху която намаћтали мантило или кожа. На главата си носѣли плетена шапка или калпакъ, а нозѣтѣ си обували съ дебели чорапи и царвули. Сѣвернитѣ и планинскитѣ траки носѣли повече кожуси и се намаћтали съ дебели и дълги намаћтала (ямурлуци), които употребявали и конницитѣ. При това, тракитѣ обичали да си изписватъ кожата на лицето, ржцѣтѣ или гърдитѣ съ нажежено желѣзо. Това тѣ смаћтали за знакъ на благороденъ произходъ, или пъкъ за изразъ на жалейка. Този обичай се срѣща и до сега у албанцитѣ.

Тракитѣ се хранѣли обикновено съ просо, млѣко, сирене и масло. Мѣсото ядѣли печено и сурово, а край езерата и морето употребявали повече риба. На сукалчетата си давали кръвъ, смаћсена съ тлѣстини. Солта била рѣдкостъ у тѣхъ и толкова много се цѣнѣла, че за обмѣна съ нея давали по нѣкога даже робъ. За питие тракитѣ си приготовлявали боза и вино, което пиели съ рогове. Тракийскитѣ вина били прочути въ старо врѣме, но затова пъкъ и пиянството между тракитѣ било много развито.

Тракитѣ запазили за дълго врѣме много отъ чергарскитѣ си навици. Тѣ считали земледѣлието за позорно занятие и го възлагали на побѣденитѣ, а сами се занимавали съ скотовѣдство, ловъ и война. Огначало тѣ употребявали въ сраженията само лжкове, коси и дълги копия, а по-послѣ почнали да си служатъ съ ками, мечове, криви сабли и двойни бравди (сѣкири) и да се запазватъ съ металически щитове, ризници и шлемове. Отдѣлнитѣ племена воювали постоянно по-